

En extra stadsvandring

Även i år belönades Skaraborna med en extra stadsvandring. Rekordstor publik infann sig när Barbro Olofsson bjöd in till en 1700-talsvandring som en del av Skara kommuns satsning på en 1700-talsvecka. Ett strålande väder ramade in domkyrkans klockspel med "En vänlig grönskas rika dräkt"

Barbro började kvällens vandring från trappan på Bladska huset med att berätta om den stora branden den 23 augusti 1719. Då klappade pigan Ingrid Larsdotter på kyrkdörren med ett ben för att påkalla uppmärksamhet, vilket innebar att predikan fick avbrytas mitt i evangelietexten. För att åskådliggöra dramatiken använde Barbro sin kryckkäpp för att påkalla uppmärksamhet. Storbranden var dramatisk. Efter sju timmar var hela stadens 108 gårdar, som bestod av små låga byggnader, utplånade. Även kyrkan drabbades, men en aktiv räddningsinsats räddade största delen av den heliga byggnaden. Däremot raserades skolbyggnaden, vilket tvingade Skaras djäknar att läsa i Lidköping. Vilket öde! Skara hade vid branden ca 400 innevånare och lika många djäknar som inhystes på olika adresser.

Jesper Svedberg var en driftig person som aktivt arbetade med Skara uppbyggnad. För att stifta hans bekantskap, begick sig gruppen till baksidan av domkapitlets byggnad. Där stod han, biskopen i egen hög person. Man skulle kunna förväxla honom med domprosten Carl Sjögren, men det tydliga dalmålet övertygade de flesta om att det verkligen var Jesper Svedberg som stod på trappa och berättade om sitt livsverk. Han verkade för boklig och sedlig bildning och lät trycka en egen psalmbok med flera egna verk. Tyvärr blev den inte speciellt uppskattad i Sverige, trots en produktionskostnad på närmare 50 000 kr. Mycket pengar på den tiden. Lyckligtvis var Svedberg också biskop både i London och Amerika, vilket löste problemet med den osålda upplagan.

Efter denna spännande berättelse var det dags att gå långt utanför staden, ända bort till Skara Lisa. Den hälsokälla som blev så uppskattad, inte minst av "fina damer" från Göteborgstrakten. Källan som invigdes 1740 blev en pampig anläggning. Här fanns societetssalong, sjukhus, badhus och kugelbana. Här kunde man njuta av dansaftnar, teater och avancerad vård. Ofta bestående av att dricka brunn. Kvällen till ära, kunde vi se galanta damer söka sig sällskap. Vittnen kan berätta om hur ensamma herrar attackerades av dessa kvinnor.

Kvällens stora massa av intresserade vandrare gick så vidare, förbi Biskopsgården, bort till Veterinärhistoriska museet. Här kunde Barbro berätta om Peter Hernqvist som här grundade Sveriges första utbildning för veterinärer på midsommardagen 1775. Till den första kullen, hade man rekryterat sex ynglingar. Yrket hade inte speciellt hög status, varför det kombinerades med en utbildning till kantor. Inträdesprovet för att bli veterinär, bestod i "att sjunga upp".

Som vanligt avslutades den vackra kvällen med en gemytlig samling vid Båtsmanshuset. Här var det dukat med kaffe och fralla för alla dem som fullföljt hela vandringen. Kvällen till ära var även detta ett rekordstort antal. Till allas lycka fanns Thomas Landahl på plats för att få alla att sjunga "Båtsmanshuset vals". Och det blir bättre och bättre. Barbro Olofsson tackade de närvarande för en storslagen uppslutning. Och de uppslutande tackade Barbro Olofsson för mycket väl genomförda stadsvandringar även denna sommar. Få städer (ingen ?), kan ståta med en lika engagerad stadsguide som Skara. Och ingen stad kan ståta med den fantastiska uppslutning som Skaraborna uppåddar.

En av domprost Carl Sjögrens sista uppgifter i Skara var att gestalta Jesper Svedberg, vilket han gjorde med den äran.

Foto Etik Sånnék

Barbro Olofsson berättade om Skara Lisa. Helsobrunen som väckte stor uppmärksamhet, inte minst bland damerna i Göteborgs societet. Foto Erik Sånnék